

момци и моми, олавятъ се на колело, че като заиграватъ, — земята трѣпери!

— Ихъ, опустѣло му теглото, нали всички сме млади, червени и здрави, китно прѣмѣнени, до уши засмѣни! Хайде сега да се спустнемъ, хорде да му друснемъ! — думатъ момитѣ.

— Тѣй живѣемъ на село, дѣчица! Кога съ мотика или срѣпъ въ рѣка на нивата, кога съ пешкиръ на поясъ и китки на чело на хорото, па хопъ, тропъ тропа·тропъ! . . . — говорятъ момцитѣ. А старците и бабите сѫ настѣдали край хорото и си приказватъ за млади години.

Още по настрана стоятъ дѣцата. Тѣ си играятъ хубави дѣтински игри, на които ги е научилъ учителътъ.

Колко е весело на село!